

mateix en forma mossàrab hi ha encara *el Bosco*, mas te. Vilafermosa, en el vessant O. de Penyagolosa (1935, 1961).

En certes combinacions s'hi produeixen accidents fonètics: *Bosc roig* > *Borroig* (veg. supra); *Can bōs-kōma*, te. Llorà, és *Bosc-sa-Coma* en els llibres parroquials (XLIV, 111). *Boscomonar*, cognom Pobla de Lillet, 1820 (*BABL* XVI, 295) < BOSCU MOLINARE 'bosc dels molins'. I *Bosc de Tosca*, infra.

Alguns dels derivats: *Bosquet* vt. te. Mont-ral (Igl. 10 Santas., *Munt. de Prades*, 247); *Buschet*, p. de la Granada a. 1133 (MiretS, *TemplH*, p. 30), i incomptables *Bosquet* i *Bosquets* a tot el domini.

Lo Boscàs, pda. munt. te. Sorpe (xxxvii, 87.17, 21, 989.14, '43 × '38).

Boscós vt. altre nom del barri de St. Pere te. Riudellots de la Creu (*buskōs* (XLIV, 149), com que fins allí arriba l'àrea de la vacil·lació toponímica entre *-ons* i *-ós*, *-às* (*Camós*, *Garrigàs*, i l'ultracorrecte *Falgons*), és incert que sigui forma adj. en *-ós* o un dim. 20 com *Bosquet* o *Boscarró* en nombre plural.

Boscarró te. Areny Rbg. (R. Castel, *Arén*, p. 12). Coveta d'en *Boscarró* prop del Penyenye te. Boixar (< del B-?) (xxvii, 139.22, 140.23). *Es Boscarró* (æ *busk-*), lloc te. St. Lluís Men. (XLIV, 67.23, Masc. 25 12G5). Llau dels *Boscarrons* te. Castellàs (xxxviii, 13.19, 14.16). G. *Boscarrons* (p. 62), o de *Boscarrós* escrivà de Perpinyà a. 1362 (*RLR* xxxi, 60, 62). Bony de la *Boscarrona* te. Asnurri (xxxvii, 167.2). *La Rabosquera* te. Castissent (xviii, 115.8), probablement de metàtesi de *La *Boscarrera*. Cf. *Bosqueró(n)s* (infra).

Bosc de Tosca, extens paratge, prop i al SE. de la vila d'Olot. Pron. *bōrātōskə*, Casac. 1920 (a Sant Privat); *Lə bōrātōskə*, oït a molts, anant de La Cot a Olot, mai d'altra manera (1960 i altres anys). És un paratge més aviat pla, entre turons, més cobert d'esteses de matolls —sobretot rebolls de roure i vern— que no pas d'arbres; amb quantitats immenses de rocs i 40 material volcànic, que deuen ser tots de tosca (molts, clarament), apilotats a les tanques i als dos costats del camí; el travesso després de la «Ca-de-Bosc», i 0h15 abans d'arribar a la Font Moixina; entre altres hi ha el veïnadet de Les Eretes i més cap amunt s'ha passat la 45 Fageda d'en Jordà.

Generalment s'ha usat com a nom sense article, encara que Danés (en l'obra *Pretèrits Olotins*) l'anomeni *Bosc de la Tosca*, però figura com *Bois de Tosca* i *Bosch de Tosca* en cites que dona de docs. d'Olot, 50 aa. 1421 i 1428 (pp. 178 i 156). N'hi ha bastantes dades, sobretot a causa del període eruptiu i sísmic del S. xv, si bé en part són reports no coetanis, com els de l'historiador Mariana, referents a l'a. 1421 (p. 119). També amb la variant discrepant *Malatosquer* 55 (pp. 120, 121). Segons el treball de Fontserè i Iglésias, sobre la història sísmològica d'aquell període, F. de Bolós cita un paper autèntic del municipi d'Olot, trad. al cast. amb la forma el *Bosch de Tosca* (bis), però Iglésias imprimeix *Matatosquer* (p. 156) i igual a 60

l'índex alfabètic.

Crec, en conclusió, que el lloc dugué des d'antic la denominació doble i sinònima *Bosc de Tosca* i *Matatosquera* o *-tosquer*; o *Mala-tosquer* amb el sentit 'matissar' o 'acumulació de tosca', com sigui que *mata* i variants (cf. també port. *mato*) foren, des de molt antic, sinònims de 'selva, boscúria' en la nostra toponímia; el canvi fonètic conduí des de *Bo(s)-de-t* passant per *bōdatōskə* a *bōrātōskə* per dissimilació. Conec en efecte, altres casos toponímics de *Bo-de-* i *Bore-*: *Bodel-quer* a la V. del Bac, *Bo-de-quers* recordo de Prats de Molló (*DECat* VI, 929a29); sense que hi tingui gaire paper, o cap, el mot *bora* 'cova' (*DECat*); i en *Matatosquer* es passà a *Malatosquer* conjuminant-s'hi 15 la dissimilació i l'etimologia popular *mala*.

Bosca, *La Torre Bosca* te. Castell d'Àro (XLIV, 171. 24, 41° 49 × 6° 45); *Torre Bosca* en cpbr. de 1809, ib. 173.18). *Casa Bosca*, a. 425, a St. Hilari Sacalm (monogr. de CCandi). Hort de la *Bosca* te. Oliva (xxxiii, 36.12, no gaire lluny de la «Casa de Bosc o de *Bosquets*»), ni gaire del poble.

Boscà, *Boscana*

A propòsit de les possessions mallorquines *Boscana*, m'he ocupat extensament d'aquests mots i topònims en el vol. I, 72-73, dins i fora de l'Illa, amb la conclusió probable que en el fons, es tracta de l'adjectiu català, que, encara que menys vigorós i estès que en el Nord, no degué ser estrany al mossàrab llevantí. En el Continent, tenim entre altres, *el Serrat Boscà* (junt amb *Floquet*) te. Enveig (xxiii, 73.23); «lloc dit lo *Puig Buscan* --- confrontant torrent de la Dou» te. Sta. Coloma de Tuïr c. 1590 (Desplanque, *Arch. Thuir*, 116a).

Com a cognom no és molt freqüent ni absent en cap part del domini: el *D'Ag* el troba a Bna. el 1356 i 1436 i a Mall. 1389, 1404; un Arnalt *Buscan*, *-chan* a. 1298, en una lletra de 1298 un que sembla ser mallorquí (*BSAL* II, 218); on no fem cas de la *u* essent del castellà Guzman el Bueno, que anava a tentines en el seu català; tampoc podem fer cas de la *u*, essent en text llatí un *Buschane* a. 1170-75 (Aebischer, *Onom.* 50n). En tot cas es pronuncia amb *o* a Mall.: *Son Boscà*, ja en el m. Despuig, oït *bōská* i dim. *bōskēnt*, llocs entre Petra, Sta. Margalida i Ariany (xli, 37.8, 12, 24.19, Masc. 20B9, 10).

També en el País Val.: *boská* (Oliva, Rugat xxxiii, 37.23; xxxii, 158.9). I també ross. (Bula T. xxvii, 6.23). *Boscana* viuda d'un Boscà (mall., *D'Ag*); *Buschana* a. 1170 (*Cart.* St. Cugat III, 236).

És versemblant, però, que aquest tipus toponímic *Boscà*, en les zones de toponímia mossàrab se superposés amb derivats del verb *buscar*, terme de caça (*DECat* i *DCEC* I, 498, n. 2): car tenim *u* en el nom del Barranc de *buská* pda. important a la part alta del te. de Salem (xxxii, 150.8); amb una *u* que reapareix, en *La Buscarita* te. Montserrat d'Alcalà (xxx, 145.1); Barranc de *Buscarró* te. de Borriol (xxix, 120. 2); *Buscarró* te. Pobla Tornesa (131.18), *Els Buscar-*